

og nu staar vi derude og mangler de nødvendige Avlsbygninger, navnlig savner vi i høj Grad en Kostald. Vi har kun Plads til en 3—4 Køer, medens der gerne skulde være Plads til 30—40 Kreaturer. Enhver kan forstaa, at naar man har et Landbrug paa næsten 60 Tdr. Land, maa man ogsaa have de nødvendige Avlsbygninger. — Endvidere er Smedien for lille; der er ikke saa faa af Eleverne, som netop ønsker at blive uddannet i Smedehaandværket. — Dernæst tiltrænges der en Bolig for en gift Lærer. Det viser sig alle Vegne ved vore Opdragelsesanstalter, at man, hvis man vil knytte Lærerne varigt til sig, maa give dem Boliger, saa de kan gifte sig. — Hvad endelig Betænkningssammene angaar, er de af en saadan Beskaffenhed, at et Lægetilsyn vilde erklære, at der maatte skaffes andre. Nu lader det sig maaske ikke gøre til Tillægsbevillingslovens tredje Behandling at faa et Ændringsforslag om en Bevilling paa 110 000 Kr., men jeg vil henstille til den højtærede Undervisningsminister at tænke over, om han ikke kunde forelægge Sagen for Finansudvalget og muligvis erhverve Finansudvalgets Tilslutning til denne Sag, saa Bevillingen kunde faas paa indeværende Aars Tillægsbevillingslov.

Paa Finansloven er der opført et Beløb paa 3 000 Kr. til Skolehaver. Skolehavernes Bestyrelse har indgivet et Andragende om, at Beløbet maa blive forhøjet til 5 000 Kr. Grundene hertil er bl. a., at Sønderjylland er kommet til, og saa vidt mig bekendt findes der slet ingen Skolehaver i Sønderjylland, og med de smaa Midler, Foreningen raader over, er det ikke muligt at imødekomme Ønskerne om Tilskud til Skolehaver, navnlig til Frø, Planter, Indhegning, Redskaber og ogsaa til Læreruddannelse. I Danmark begyndte Skolehavevirksomheden i 1903, i Norge først i 1906. I Norge tog man Danmark til Mønster, men Norge er kommet betydelig foran for Danmark. Vi har her i Danmark for Øjeblikket 85 Skolehaver, hvoraf 15 i København. Københavns Kommune støtter Skolehaverne med 35 000 Kr. om Aaret. Hvad Kommunerne udenfor København yder i denne Henseende, ved jeg ikke, men der er dog nogle, der yder noget, f. Eks. Aalborg. Men ellers kæmper Skolehaverne med smaa Kaar. Den norske Stat har nu 200 Skolehaver spredt ud over Landet. Kristiania yder til denne Sag 100 000 Kr. om Aaret, og paa den norske Finanslov er der bevilget 21 600 Kr., altsaa langt mere end her; og saa har de endda i Norge en Lov, som giver Ret til Ekspro-

priation af Jord, hvor man ikke paa anden Maade kan skaffe sig Jord til Skolehaver. Skolehaverne har overordentlig stor pædagogisk Betydning. Det er en Fornøjelse at se Undervisningen og Virksomheden f. Eks. i en Skolehave i København, hvor der møder et Par Hundrede Børn, som hvert har sit lille Stykke at dyrke for egen Regning, foruden at de dyrker et Stykke i Fællesskab. Men ogsaa ude paa Landet er det en Glæde for Børnene at deltage i Skolehavevirksomheden. Jeg har set Eksempel derpaa i Vestjylland, hvor en interesseret Lærer har taget Sagen op og af Kommunen har faaet overladt 1 Td. Land Hedejord, hvoraf han har tilplantet Halvdelen og skabt en Plantage til Skolen, medens den anden Halvdel anvendes til Skolehaver. Jeg har set, hvorledes han har faaet Børnene til fra deres Skolehaver at føre Frø og forskellige Planter med sig hjem, hvilket kan bidrage til Fremme af Have dyrkningen i Skoledistriktet. Jeg henstiller til den højtærede Minister, om det ikke var muligt at skaffe Foreningen de 5 000 Kr., den ønsker at faa. Om det skal ske ved et Ændringsforslag til Tillægsbevillingslovforslagets tredje Behandling eller paa samme Maade, som jeg antydede før, da jeg talte om Kostalden til „Prøven“, skal jeg lade være usagt.

Udenrigsministeren (*Harald Scavenius*): Det ærede Medlem Hr. Rode meddelte, at han og hans Parti vilde stemme imod Ændringsforslaget vedrørende Refusion af Udgifterne til Professor Vinding Kruses Rejse til Paris og London i Maj 1920. Som Motivering anførte det ærede Medlem, at denne Rejse var det mørke Punkt i den nuværende Regerings Liv, var Indledningen til en Politik, under hvis Virkning vi endnu lider og ogsaa i Fremtiden vil komme til at lide. Denne Mørkets Gerning gjorde, at Ministeriet stadig havde et usikkert, flakkende Blik. Det ærede Medlem var endelig saa venlig overfor mig at udtale, at det var ham gaadefuldt, at jeg, der førte en fornuftig og fuldstændig korrekt Udenrigspolitik, havde kunnet gaa med til noget saadant. Jeg er ked af, at det ærede Medlem har fundet det nødvendigt at fremdrage en Begivenhed, der for længst er gaaet over i Historien. Ikke fordi jeg skammer mig over, hvad jeg den Gang gjorde, men fordi det har nødvendiggjort at trække en ganske sagesløs Mand ind i denne Diskussion. Professor Vinding Kruse blev opfordret til at paatage sig dette Hverv.